

Rajavartiolaitoksen esikunta
Oikeudellinen osasto

22.12.2025

Sisäministeriö
PL 26, 00023 Valtioneuvosto
kirjaamo.sm@gov.fi

Lausuntopyyntö; Hanke ampumaratojen toiminnan turvaamiseksi ja uusien ampumaratojen perustamisen edistämiseksi VN/16276/2024

Lausunto ampumaratojen toiminnan turvaamisesta ja uusien ampumaratojen perustamisen edistämisestä VN/16276/2024

Yleiskatsaus Rajavartiolaitoksen ampumaradoista

Rajavartiolaitoksella on useita toiminnassa olevia, ympäristöolosuhteiltaan ja laukausmääriltään eri kokoisia ampumaratoja. Ampumaradoilla ammutaan pienkaliiperisilla aseilla taustavallia vasten. Valtion viranomaisena Rajavartiolaitos noudattaa ampumaradoilla ympäristönsuojelulakia (527/2014, YSL), mutta ei ampumaratalakia eikä ampuma-aselakia. Koska kyse on sotilaskäytöstä, toiminnan lupaviranomaisia ovat Aluehallintovirastot ja valvontaviranomaisia alueelliset ELY-keskukset. Ympäristöhallinnon uudistamisen myötä toimivaltainen viranomainen on jatkossa Lupa- ja valvontavirasto (LVV) 1.1.2026 alkaen.

Rajavartiolaitoksen ampumaradat ja niillä tapahtuva toiminta ovat tärkeä osa Rajavartiolaitoksen lakisääteisten tehtävien suorittamista sekä maanpuolustuksellisten toimintaedellytysten ylläpitämistä. Rajavartiolaitoksen jokaisella ampumaradalla on voimassa oleva ympäristölupapäätös, joka on myös kirjattu ampumaradan johtosääntöön. Johtosääntö ohjaa ampumaradan käyttöä. Rajavartiolaitos noudattaa ampumaratojen ympäristölupapäätöksiä vartiostokohtaisesti. Tarvittaessa lupapäätöksiin haetaan muutoksia tai väliaikaisia, esimerkiksi YSL:n 123 §:n mukaisen ilmoituksen perusteella tehtäviä poikkeuksia. Näillä toimenpiteillä varmistetaan se, ettei Rajavartiolaitoksen lakisääteisten tehtävien suorittamisessa päädytä toimimaan ympäristöluvan vastaisesti. Lisäksi toiminnan muutostilanteissa sovelletaan YSL:n säännöksiä, joissa Puolustusvoimien ja Rajavartiolaitoksen ympäristöluvalliselle ja muulle toiminnalle on säädetty tiettyjä poikkeuksia siviilitoiminnanharjoittajien ratoihin verrattuna.

Rajavartiolaitoksen ampumaradat ovat pääosin vain viranomaistoiminnan sekä varusmiespalveluksen käytössä, eikä toimintamalliin ole suunniteltu muutoksia. Reserviläisammuntoja toteutetaan ampumaradoilla, mikäli kohteen ympäristölu-

pa ja radan rakenteet sen mahdollistavat. Ajankohtaisesta turvallisuustilanteesta johtuen ampumaratojen käyttötarpeet ovat kasvaneet. Muutokset heijastuvat esimerkiksi laukausmäärien vaihteluun, aselajityyppien muutoksiin sekä ratojen käyttöaikoihin. Tähän asti Rajavartiolaitos on pystynyt vastaamaan oman virkahenkilöstön sekä varusmieskoulutuksen tarpeisiin.

Rajavartiolaitos on käynnistänyt ampumaratojen ja ampumaharjoitusalueiden kehittämishankkeen. Hankkeen tavoitteena on tunnistaa riittävä Rajavartiolaitoksen toimintaa tukeva ampumarataverkosto ja varmistaa nykyisten ja mahdollisesti perustettavien ampumaratojen ja -harjoitusalueiden osalta, että ne ovat Puolustusvoimien varomääräysten, palvelusturvallisuuden, operatiivisen toiminnan ja ympäristönsuojelullisten vaatimusten tasolla soveltaen parasta käyttökelpoista tekniikkaa (BAT). Samalla hankkeessa tarkastellaan ratojen uudistamisen kustannusvaikutusta ja toiminnan muita edellytyksiä. Hankkeessa tarkastellaan Rajavartiolaitoksen omia tarpeita, eikä siinä siten oteta kantaa muiden toimijoiden käyttötarpeisiin. Hankkeen arvioitu aikataulu on 2025–2030. Rajavartiolaitoksen näkemyksen mukaan nyt lausunnolla oleva ampumaratalakia koskeva luonnos hallituksen esitykseksi tuo selkeitä haasteita kehittämishankkeelle sekä sen aikatauluihin.

Lausunto

Rajavartiolaitos on lausunnossaan huomioinut sisäministeriön lausuntopyynnön koskien hallituksen esitystä ampumaratalain ja ympäristönsuojelulain muuttamiseksi sekä valtioneuvoston asetusta valtioneuvoston ohjesäännön 15 ja 24 §:n muuttamiseksi. Lausunnossa on huomioitu lausuntopyyntöpalvelussa esitetyt kysymykset (1.-4.) sekä Rajavartiolaitoksen ympäristölupallisten ampumaratojen toiminnan turvaaminen ja kehittämishankkeen sujuva toteutus.

Kysymys 1. Sujuvoittaako ehdotus ampumaratoja koskevia ympäristölupaprosesseja sekä lainsäädäntöä riittävällä tavalla ottaen huomioon hallitusohjelman mukainen tavoite 1 000 ampumaradasta vuosikymmenen loppuun?

Hallitusohjelman mukaan tavoitteena on turvata Suomen ampumaratojen toiminta ja edistää uusien ampumaratojen perustamista. Tavoite ampumaratojen määrän nostamisesta noin 700:sta 1000:een sekä samalla kattavan ampumarataverkoston perustamisesta vuosikymmenen loppuun mennessä on kunnianhimoinen, mutta toteuttamiskelpoinen. Rajavartiolaitoksen näkemyksen mukaan valtion virastot eivät voi kuitenkaan yksin kantaa vastuuta ampumaratojen perustamisesta, ylläpidosta ja maanpuolustuksellisesta harjoittelusta. Ampumaratojen perustaminen ja ylläpito on tällä hetkellä keskittynyt sellaisille tahoille, joilla on taloudelliset edellytykset lupaprosessiin, lupapäätösten velvoitteiden täyttämiseen ja toiminnan loputtua ratojen käytöstä poistamiseen sekä alueen ennallistamiseen. Ampumarataverkosto on näin ollen merkittävästi pienentynyt.

Rajavartiolaitos katsoo, että yleisellä tasolla ampumaratoihin liittyvän toimivallan keskittäminen on hyvä asia, sillä lain ja erilaisten toimintaa ohjaavien oppaiden tulkinnanvaraisuus vähenee. Lisäksi yksinkertaistettu yhden luukun periaate voi sujuvoittaa sekä luvitusta että valvontaa. Rajavartiolaitoksen näkemyksen mukaan erityisesti BAT-oppaiden tulkinta tulisi tehdä sitovaksi, minkä lisäksi myös nykyinen meluasetus tulee päivittää vastaamaan paremmin ampumaradan meluvaikutuksia. Mainituilla toimenpiteillä varmistetaan se, ettei toiminnanharjoittajia aseteta eriarvoiseen asemaan. Tarvittavat luvat ja ajantasaiset viranomais- hyväksynyt ovat tarpeen myös toiminnanharjoittajan oman oikeusturvan kannalta.

Rajavartiolaitos katsoo, ettei luonnoksen keskeinen ehdotus ympäristölupa- ja ilmoituksen yhdistämisestä ampumaratalupa- ja ilmoituksen kanssa tuo merkittävää kevennystä Rajavartiolaitoksen kannalta uusien ampumaratojen perustamiseen tai vanhojen ampumaratojen lupaprosesseihin. Nyt ehdotetussa sääntelyssä valtion ympäristönsuojelun lupa- ja valvontaviranomaisen tehtävät käytännössä vain siirtyisivät Poliisihallitukselle. Lisäksi Rajavartiolaitos katsoo, että vähäisen ampumaradan määritelmän muuttaminen koskemaan enintään 100 000 laukausta vuodessa olevaa ampumarataa ei tuo merkittävää kevennystä lupaprosessiin. Rajavartiolaitoksen kokemuksen mukaan ilmoitusmenettelyssä vaaditaan käytännössä vastaava hakemus ja substanssiosaaminen kuin varsinaisessa lupamenettelyssä. Lisäksi ilmoitusmenettelyssä on usein jopa lupaprosessia tiukemmat aikataulut ja vähemmän mahdollisuutta täydentää hakemusta.

Rajavartiolaitos korostaa, että ympäristö- ja terveysvaikutusten arvioinnissa ei ole helppo luoda yksiselitteistä toimintamallia, joka toimisi kaikissa ampumaradoissa. Kohteissa tulee huomioida tapauskohtainen harkinta, historiatiedot sekä toimintaa koskeva sääntely ja sen soveltaminen. Ampumaratojen osalta keskeistä sääntelyä on YSL:n lisäksi esimerkiksi jätelaissa, meluasetuksessa, valtioneuvoston asetuksessa maaperän pilaantuneisuuden ja puhdistustarpeen arvioinnista (PIMA-asetus), vesipuitedirektiivissä, luonnonsuojelulaissa, valtioneuvoston asetuksessa eräiden jätteiden hyödyntämisestä maarakentamisessa (Mara-asetus) sekä maa-ainesottoa ja kaavoitusta koskevassa normistossa. Usein toimivaltainen viranomainen on näissä alueellinen ELY-keskus tai kunta. Käytännössä ampumaradoilla kohteen valvontaviranomainen on pystynyt ohjeistamaan ja hyväksymään erilaisia ilmoitus- ja selvitysmenettelyitä joustavasti ja siten tukemaan hankkeen riittävän ympäristönsuojelullisen tason saavuttamista ja aikataulutavoitteita. Erityisesti ampumaratojen suunnittelu- ja toimeenpanovaiheessa viranomaisohjauksen ja -hyväksymisten saaminen on keskeistä. Rajavartiolaitos katsoo, että nyt ehdotetut muutokset voivat lisätä toimivaltaisten viranomaisten määrää ja tätä kautta hankaloittaa ampumaratatoimintojen lupa- ja valvontaprosesseja. Tämä voi johtaa siihen, ettei mikään yksittäinen viranomaistaho tunnista kokonaiskuvaa ampumaratatoiminnan ympäristövaikutuksista.

Lisäksi Rajavartiolaitos kiinnittää huomiota siihen, että toisin kuin nyt kyseessä olevassa luonnoksessa hallituksen esitykseksi ehdotetaan, YSL:n 17 §:n mukainen pohjaveden pilaamiskielto tai 16 §:n mukainen maaperän pilaamiskielto eivät ole muiden ympäristönluvanvaraisten laitosten luvan myöntämisen edellytyksiä. Nämä kiellot tulevat lupaharkinnassa sovellettavaksi parhaan käyttökelpoisen tekniikan (BAT) ja ympäristölle parhaiden käytäntöjen (BEP) kautta. Rajavartiolaitos korostaa ympäristönsuojelun korkeaa tasoa ja ottaa toiminnassaan huomioon ympäristönsuojelulain periaatteet ja sääntelyn. Rajavartiolaitos kuitenkin toteaa, että kieltojen sisällyttäminen suoraan luvan edellytyksiksi saattaa aiheuttaa epätarkoituksenmukaisia tulkintoja, jotka hankaloittavat uusien ampumaratojen perustamista hallituksen esityksen tavoitteen vastaisesti.

Rajavartiolaitos pitää melun mallintamista oikeana lähestymistapana arvioida melupäästöjä. Vastaavasti on tarkoituksenmukaista, että melun raja-arvon alitessa melun ei katsota aiheuttavan kohtuutonta rasitusta eräistä naapuruussuhteista annetun lain 17 §:ssä tarkoitetulla tavalla. Nykyisin voimassa oleva meluasetus on puutteellinen arvioimaan ampumaratojen melupäästöjä ja siten melun vaikutuksia, minkä takia meluasetuksen päivittäminen on ajankohtaista myös luovuttamisen sujuvoittamiseksi. Luonnoksesta hallituksen esitykseksi jää kuitenkin epäselväksi se, millaisia äänisuureita on jatkossa tarkoitus käyttää ja miten vanhojen ympäristölupien melumallinnukset tullaan huomioimaan. Rajavartiolaitoksen näkemyksen mukaan ehdotukseen tulisikin selventää se, sovelletaanko vanhoissa luvissa lupamääräysten mukaisia melupäästön raja-arvoja vai nyt ehdotettuja melusuureita. Rajavartiolaitos ei pidä tarkoituksenmukaisena, jos vanhan ampumaradan lupa olisi mahdollista peruuttaa ympäristöluvan muutostilanteissa sen vuoksi, että uusiin melun raja-arvoihin ei kyseisessä kohteessa päästä. Rajavartiolaitos korostaa, ettei vanhojen ampumaratojen osalta lupaharkintaa eli luvan myöntämisen edellytyksiä tulee enää tehdä, ei siis lähtökohtaisesti edes toiminnan muutostilanteissa.

Rajavartiolaitos katsoo, että lupaprosessin yhtenä tärkeänä sujuvoittamiskeinona on tehdä parhaan käyttökelpoisen tekniikan (BAT) –oppaiden soveltaminen sitovaksi sekä täsmentää määritelmät ampumaratojen ratarakenteista, maaperästä, pohjavedestä ja suotovedestä. Rajavartiolaitos katsoo, että luonnoksessa hallituksen esitykseksi tulisi tuoda tarkemmin esille se, missä määrin nykyinen ampumaratojen ympäristövaikutusten hallinta (BAT) -opas vuodelta 2014 on sovellettavissa. Nyt esitetyt muutokset ovat ristiriidassa nykyisen oppaan kanssa muun muassa vähäisen ampumaradan määritelmän, haitta-aineiden hallintatarpeen ja meluvaikutusten arvioinnin osalta. Rajavartiolaitos katsoo, että mahdollisissa uusissa BAT:n mukaisissa velvoitteissa tulisi tältä osin ottaa huomioon toiminnanharjoittajille asiasta aiheutuvat lisäkustannukset ja tulkintahaasteet.

Kysymys 2. Onko ympäristönsuojelulakia tarpeen soveltaa ehdotuksen mukaisesti ampumaratalain soveltamisen ohella?

Rajavartiolaitos noudattaa toiminnassaan voimassa olevaa lainsäädäntöä ja tunnistaa valtion virastona perustuslain mukaisen vastuunsa, kuten se oli lakiesityksessä kirjattu (kursivoituna alla):

”Suomen perustuslain vastuuta ympäristöstä koskevan 20 §:n mukaan vastuu luonnosta ja sen monimuotoisuudesta, ympäristöstä ja kulttuuriperinnöstä kuuluu kaikille. Saman pykälän 2 momentin mukaan julkisen vallan on pyrittävä turvaamaan jokaiselle oikeus terveelliseen ympäristöön sekä mahdollisuus vaikuttaa elinympäristöään koskevaan päätöksentekoon.”

Luonnoksessa hallituksen esitykseksi ehdotetaan ympäristönsuojelulain säännöksiä siirrettäväksi paljolti sellaisenaan ampumaratalakiin. Rajavartiolaitos katsoo, että siitä ei tällä hetkellä käy kuitenkaan yksiselitteisesti ilmi se, mikä on ympäristönsuojelulain suhde yleislakina nyt muutettavaan ampumaratalakiin. Tämän osalta Rajavartiolaitos toteaa myös lainkirjoittajan oppaassa todetun lähtökohdan siitä, että yleislain säännöksiä ei tulisi lähtökohtaisesti toistaa erityislaeissa. On myös sinänsä selvää, että ympäristönsuojelulain kokonaisuudella ja lain mukaisella oikeuskäytännöllä on keskeisesti vaikutusta myös ampumaratalain tulokinnassa. Rajavartiolaitos katsoo tästä johtuen, että ampumaratojen ympäristönsuojelua koskevat säännökset olisi syytä pitää nykyisellään ympäristönsuojelulaissa tulkinta- ja soveltamisongelmien välttämiseksi. Joka tapauksessa hallituksen esitykseen tulee selvittää se, missä määrin ampumaratalaki on erityislaki suhteessa ympäristönsuojelulakiin ja miten näiden välisiin ristiriitatilanteisiin on suhtauduttava.

Rajavartiolaitoksen näkemyksen mukaan ampumaradoilla tapahtuva toiminta täyttää ympäristönsuojelulain mukaisen pilaantumisen vaaraa aiheuttavan toiminnan määritelmän. Ympäristönsuojelulakia on siten sovellettava esitettyjen lukujen perusteella, jonka lisäksi tulee huomioida Rajavartiolaitoksen ja Puolustusvoimien sotilaskäyttö. Luonnoksessa hallituksen esitykseksi ei nykyisellään ole huomioitu huoltovarmuuteen ja maanpuolustuksellisiin tarpeisiin liittyviä poikkeamisia tai varautumista. Rajavartiolaitos katsoo, että sotilaskäytön poikkeamat tulisi kirjata YSL:n nykyistä sääntelyä vastaavasti tai erillisin viittauksin kyseiseen lakiin, jotta niiden soveltaminen olisi yksiselitteistä myös muiden Rajavartiolaitoksen voimassa olevien ympäristölupien kanssa. Lisäksi hallituksen esityksessä tulisi huomioida erityisesti YSL:n 12 luvun soveltaminen Rajavartiolaitoksen toiminnassa. Nykyinen maailmantilanne on aiheuttanut Rajavartiolaitoksen ampumaratojen toimintaan ennakoimattomia muutoksia. Muutosten johdosta valvontaviranomaiselle on laadittu ampumaratojen lupapäätöksen määräyksen mukaisia poikkeuksellisia tilanteita tai YSL:n 12 luvun 123 §:n mukaisia poikkeamisilmoituksia, jotta toiminta ei muodostuisi luvanvastaiseksi. Tällaiset poikkeamisilmoitukset tulisi huomioida nyt ehdotetussa sääntelyssä.

Kysymys 3. Onko tehtävin siirtämisen seurauksena tarpeen muuttaa valtioneuvoston ohjesääntöä ehdotuksessa kuvatulla tavalla?

Rajavartiolaitos noudattaa toiminnassaan voimassa olevaa lainsäädäntöä sekä ohjeistusta. Ministeriöiden toimivallan rajat tulee olla selkeät, jotta välttyään päällekkäisyyksiltä. Samalla tietyn toiminnan lainsäädäntö ja siihen kuuluvat ohjeet ja oppaat tulee olla selkeästi tietyn ministeriön vastuulla. Rajavartiolaitos katsoo, että varautuminen ja poikkeukselliset tilanteet tulee ottaa paremmin huomioon lainsäädännön sekä erilaisten ohjeiden ja oppaiden valmistelussa. Rajavartiolaitos tunnistaa tarpeen tarkastella omalta osaltaan ampumaratoihin liittyvää sääntelyä laajemmin yhdessä Puolustusvoimien kanssa.

Kysymys 4. Muut mahdolliset näkemykset ja huomiot esitysluonnoksesta?

Rajavartiolaitos pitää Poliisihallitukselle arvioidun kahden lisähenkilötyövuoden määrää, eli vuositasolla kustannuksina noin 160 000 euroa, aliresursoituna. Luvut perustuvat kuntien antamiin lukuihin, eikä niissä ole huomioitu valtion toimijoiden vaikutusta. Mikäli Poliisihallitus on sekä lupa- että valvontaviranomainen, jonka toimialueella on noin 700 toiminnassa olevaa, ympäristövaikutuksiltaan erilaista ampumarataa ja tavoitetila on perustaa lisää uusia ampumaratoja vuosikymmenen loppuun mennessä, eivät resurssit tule riittämään luonnoksessa hallituksen esitykseksi vaadittujen tehtävien täyttämiseen. Poliisihallitukselle on varattava riittävät resurssit ammattitaitoisen henkilöstön palkkaamiseen. Poliisihallituksen tulee lisäksi tunnistaa hyvän hallinnon mukaisesti jääviysasiat, mikäli se toimii lupa- ja valvontaviranomaisena sekä käy ampumassa ampumaradoilla.

Rajavartiolaitoksen näkemys on, että nyt ehdotetun sääntelyn taustalla ovat siviiliampumaratojen tarpeet ja niiden toiminnan turvaaminen sekä uusien ratojen perustaminen. Luonnoksesta hallituksen esitykseksi ei käy ilmi, koskeeko tavoite uusien ampumaratojen perustamista ja kattavan ampumarataverkoston rakentamista myös valtion toimijoita. Valtion toimijat eivät välttämättä hyödy verkostosta, jos perustettavat ampumaradat eivät täytä varomääräyksiä. Luonnoksessa hallituksen esitykseksi ei ole huomioitu Rajavartiolaitoksen tai Puolustusvoimien toimintaa, eikä siten niille ole laadittu tarvittavia säännöksiä. Ehdotuksessa olisi tullut paremmin esittää, mitkä kohdat, esimerkiksi yleinen turvallisuus, jäävät valtion toimijoiden soveltamisen ulkopuolelle. Tulkinnanvaraisuutta jää myös nyt ehdotettuihin siirtymäsäännöksiin liittyen esimerkiksi melun raja-arvojen soveltamiseen. Vanhojen ja toiminnassa olevien ampumaratojen toiminnan turvaaminen on siten jäänyt ehdotuksessa taustalle ja ampumaratoihin liittyvää kokonaiskuvaa ei ole tuotu riittävällä tavalla esille. Mikäli luvan myöntämisen edellytyksenä on BAT-tekniikan noudattaminen ja tiettyjen melun raja-arvojen noudattaminen, tulisi nämä tuoda ehdotetussa sääntelyssä ilmi. Luonnoksessa hallituksen

esitykseksi tulisi ottaa kantaa siis siihen, millainen BAT-tekniikka on ympäristönsuojelun kannalta riittävä ja mitkä ovat sovellettavat melusuureet. Rajavartiolaitoksen näkemyksen mukaan lakiesitys ei ole sellaisenaan hyväksyttävissä.

Rajavartiolaitoksella on nykyisin vakiintunut toimintamalli ympäristönsuojelun viranomaismenettelyissä. Lainsäädännön vaihteleva tulkintakäytäntö on kuitenkin asettanut haasteita lupaprosesseihin ja valvontaan, sillä alueelliset tulkintaerot ovat olleet suuria. Tulkintakäytäntö on myös osittain riippunut kulloisenkin lupa- tai valvontaviranomaisen näkemyksistä liittyen ampumaratojen ympäristö- ja terveysriskeihin. Tähän on tulossa keskeinen muutos, kun 1.1.2026 alkaen aluehallintovirastojen ja ELY-keskusten ympäristönsuojelun tehtävät tullaan keskitämään valtakunnalliseen Lupa- ja valvontavirastoon (LVV). Jatkossa LVV:ssä käsitellään keskitetysti Rajavartiolaitoksen ja Puolustusvoimien ympäristöluvalliset sekä muut toiminnanharjoittajan selvilläolovelvollisuuteen liittyvät toiminnot. Tällä toimintamallilla luodaan paremmat edellytykset toiminnanharjoittajan tasapuoliseen kohteluun ja yhdenmukaisiin käytänteisiin. Rajavartiolaitos katsoo, että nykyisen oikeustilan mukainen viranomainen olisi tarkoituksenmukaista säilyttää siten jatkossakin Rajavartiolaitoksen ampumaratojen lupa- ja valvontaviranomaisena, eikä toimivaltaa tulisi siirtää Poliisihallitukselle. Ampumaratatoimintaa ja sen ympäristönsuojelun valvontaa ei ole lupa- ja valvontamenettelyn osalta tarkoituksenmukaista erottaa Rajavartiolaitoksen muusta toimintakokonaisuudesta. Rajavartiolaitos pitää erittäin tärkeänä sitä, että toimivalta on keskitetty ympäristönsuojelun ja pilaantumisen vaaraa aiheuttavien toimintojen osalta yhdelle taholle. Lisäksi Rajavartiolaitos esittää, että ampumaratojen ympäristönsuojelua koskevat säännökset tulisi säilyttää ympäristönsuojelulaissa. Nykyinen säännösmuoto on Rajavartiolaitoksen näkemyksen mukaan toimivampi vaihtoehto kuin luonnoksessa hallituksen esitykseksi ehdotettu sääntely.

Lopuksi Rajavartiolaitos haluaa tuoda esille sen, että Suomessa tulisi olla Ruotsia vastaava kirjaus siitä, että tietyn toiminnan edellytyksiä toimia alueella suojataan. Rajavartiolaitoksen näkemyksen mukaan valitettavan usein herkkää maankäyttöä kaavoitetaan toiminnassa olevien ampumaratojen ja ampumaharjoitusalueiden läheisyyteen, jolloin alkuperäisen toimijan edellytykset toimia alueella heikkenevät mahdollisten meluvaikutusten ja naapuruussuhdehaitan vuoksi. Rajavartiolaitos korostaa, että erityisesti virkatehtävien sekä maanpuolustuksellisten toimintaedellytysten täyttämiseksi yhteiskunnassa tulisi tältä osin korostaa paremmin sietämisvelvollisuutta.

Lausunnon valmisteluun ovat osallistuneet Rajavartiolaitoksen ympäristöpäällikkö Henna-Mari Havana, ylitarkastaja Noora Tamminen sekä rajaturvallisuusasiantuntija Juha Klemetti.

Rajavartiolaitoksen apulaispäällikön sijainen

Kenraalimajuri

Jari Tolppanen

Ylitarkastaja
Oikeustieteen maisteri

Noora Tamminen

Asiakirja on sähköisesti allekirjoitettu asianhallintajärjestelmässä. Rajavartiolaitos 22.12.2025 klo 12:43.
Allekirjoituksen oikeellisuuden voi todentaa kirjaamosta.

TIEDOKSI

TEKNOS, RMOS, OIKOS, K-SR, P-KR, KR, LR, RMVK